

جورج اورول

تام هاپکینسن

ترجمه

پیروز سیاوشی

فرهنگ نشر نو
با همکاری نشر آسیم
تهران - ۱۳۹۷

شهرت جورج اورول^۱ به عنوان نویسنده عمدتاً متکی بر رمانهایی است که نوشته است، اما او قریحه ذاتی رمان نویس را ندارد، و اگر در آن بیست سالی که کارش نوشتن بود رمان شکل ادبی غالب نمی بود، شاید اصلاً به سراغ آن نمی رفت. اورول قوه تخیل ضعیفی داشت و شناختش از روابط انسانی اندک بود؛ همدلی او معطوف نوع بشر بود نه افراد بشری. آن قریحه ذاتی که داشت عقل سلیم خدادادی و قدرت تفکر منضبط بود؛ نیز امتناع محتاطانه از اینکه در شیوه ها و شعارها مستحیل شود؛ و شجاعت انسان تنهایی که هراسی از تنها بودن ندارد و آموخته است که در تنهایی اش خود را با قدری فاصله گیری بنگرد. اما صرف این ویژگیها از اورول در سنت فردیت انگلیسی چیزی بیش از شهروندی غیرعادی نمی ساخت، سنتی که خوشبختانه، به رغم فشارهایی که از جانب هر دو حزب عمده سیاسی اعمال می شود، هنوز هم زنده است - از جناح راست فشار به سوی قرارداد و هم‌رنگی، و از جناح چپ فشار به سوی هم‌ترازی و هم‌شکلی. تمایز اورول در این است که استعداد دیگری پشتیبان این قریحه های ذاتی